

Søren Ulrik Thomsen

Når jeg bliver dygtig nok

Når jeg bliver dygtig nok, vil jeg skrive et digt,
der starter så tøvende og toner så usikkert ud
som et første og sidste kærtegn:

5 Indtil da må det smælde som en pisk over nakken.

Jeg falder i staver

Jeg falder i staver midt i en sætning,
mens ord efter ord dejses ud af mit sprog,
digtet gendøbt i læsket kalk

10 blotter de største, mest hjemløse gloser:

Som tunge godsvogne hamrer de ind i hinanden,
en enorm og sælsom bevidstløshed
famler efter det sted,
hvor sjælen er loddet fast til kødet

15 ! hvem tør skrive, når kloden står stille,
så de, der skal ind i verden, og de, der skal ud,
ikke svimler idet de passerer hinanden?

Søren Ulrik Thomsen

Hver morgen står jeg en time tidligere op

Hver morgen står jeg en time tidligere op
for at digte mig frem til et liv og en anden:

- 5 Findes der mon en syntaks så præcis,
at den kan fange solen i et A4-arks spejl
og bryde dens lyshav i liniernes bølger,
et ord så skønt, at det kan vække selv Tornerose,
hvis det blir lagt som en glød på hendes blåfrosne tunge,
- 10 en sætning så klar, at den brænder en sti
ind over grænsen fra mørke til mørke -
et digt der, tungt som en klokke støbt
Allesjælesnat, vil melde at tiden er inde?
Hvis du i en af de første bussers
- 15 mægtige kapper af regn
passerer mit vindue, så vil du se
et indrammet, sitrende billede af
utrøstelighed og voldsom koncentration.